

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 अथागम्यमहातेजानारदो कथयद्दिभो ॥ यथाहतामहाभागैस्तेजसा ब्राह्मणैः कपाः ॥ २० ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रीताः सर्वे द्विवौकसः ॥ प्रशशंसुर्दिजांश्चापि
 ब्राह्मणांश्च यशस्विनः ॥ २१ ॥ तेषां तेजस्तथावीर्यदेवानां वदधेततः ॥ अवाप्नुवंश्चामरत्वं त्रिषु लोकेषु पूजितं ॥ २२ ॥ इत्युक्तवचनं वायुमर्जुनः प्रत्युवाच ह ॥
 प्रतिपूज्य महाबाहोय तच्छृणु युधिष्ठिर ॥ २३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ जीवाम्यहं ब्राह्मणार्थं सर्वथा सततं प्रभो ॥ ब्रह्मण्यो ब्राह्मणेभ्यश्च प्रणमामि च नित्यशः ॥
 ॥ २४ ॥ दत्तात्रेयप्रसादाच्च मया प्राप्तमिदं बलं ॥ लोके च परमाकीर्तिर्धर्मश्चाचरितो महान् ॥ २५ ॥ अहो ब्राह्मणकर्माणामयमारुततत्त्वतः ॥ त्वया प्रोक्तानि
 कार्त्तव्येन श्रुतानि प्रयतेन च ॥ २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ब्राह्मणान्क्षान्त्रधर्मेण पालयस्वैन्द्रियाणि च ॥ भृगुभ्यस्ते भयं धारंतस्तु कालाद्रविष्यति ॥ २७ ॥
 इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणानर्चसे राजन् सततं संशितव्रतान् ॥ कंतुकर्मोदयं दृष्ट्वा तानर्चं सिजनार्थमाधिप ॥ १ ॥ कांवा ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं दृष्ट्वा महाव्रत ॥ तान
 र्चं सिमहाबाहो सर्वमेतद्ददस्व मे ॥ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ एष ते केशवः सर्वमाख्यास्यति महामतिः ॥ व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां दृष्ट्वा व्युष्टिर्महाव्रतः ॥ ३ ॥ बलं श्रोत्रे
 वाङ्मनश्चक्षुषी च ज्ञानं तथा स विशुद्धं ममाद्य ॥ देहन्या सो नातिचिरान्मतो मे न चाति तूष्णं स विताद्ययाति ॥ ४ ॥ उक्ता धर्मा ये पुराणे महान्तो राजन् विप्राणां क्षत्रि
 याणां विशांच ॥ तथा शूद्राणां धर्ममुपासते च शेषं कृष्णादुपशिक्षस्व पार्थ ॥ ५ ॥ अहं ह्येनं वेद्यितत्वेन कृष्णं यो यं हि यच्चास्य बलं पुराणं ॥ अमेयात्मा केशवः कौ
 रवेन्द्रसोऽयं धर्मवक्ष्यति संशयेषु ॥ ६ ॥ कृष्णः पृथ्वीमसृजत् खं दिवं च कृष्णस्य देहान्मेदिनीं संवभूव ॥ वराहोऽयं भीमबलः पुराणः स पर्वतान्यसृजद्दक्षिणं ॥ ७ ॥
 अस्य चाधोऽथांतरिक्षं दिवं च दिशश्च तस्रः ॥ सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूता सनिर्ममे विश्वमिदं पुराणं ॥ ८ ॥ अस्य नाभ्यां पुष्करं संप्रसृतं यत्रोत्पन्नः स्व
 यमेवामितौ जाः ॥ येनाच्छिन्नं ततमः पार्थ धोरं यत्तत्तिष्ठत्यर्णवंतर्जयानं ॥ ९ ॥ कृते युगे धर्मः आसीत्समग्रस्वेताकाले ज्ञानमनुप्रपन्नः ॥ बलं त्वासीद्वापरे पार्थ कृ
 ष्णः कलौ त्वधर्मः क्षितिमेवाजगाम ॥ १० ॥

ब्राह्मणानिति कर्मोदयं फलोदयं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ नचेति दृष्ट्वास्वितस्य दिनं न हृदयतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अस्य चाभय इत्याकाशादेरुपर्युपरि अयमेवास्तीत्युक्तं ॥ ६ ॥ अर्णवंतर्जयानमित्य
 गाथत्वपारत्वं चोक्तं ॥ ९ ॥ कृत इति ज्ञानं अकर्तव्यकोटरेऽपि उपस्थानमात्रेतायां विवेक आसीत् द्वापरे बुद्धिनीयकोटिः ज्ञाप्यादृष्टं प्रधानमासीत्तुनधर्मः कलौ त्वधर्म एव बलवानिति भावः ॥ १० ॥